

El sensellarisme
es refereix
sobretot a
aquelles persones
que no es poden
permetre tenir un
lloc en condicions
on fer el seu dia
a dia i es veuen
obligades a
buscar ajuda en
albergs o viure al
carrer

TGPE
FOTÒGRAFS AL
DESCOBERT
Persones
sense llar

OUT OF SIGHT

INSTITUT Dr. PUIGVERT Curs 2016-2017

Sense
títol

Lluna Marqués Moreno

“ Les persones que apareixen en la imatge havien estat buscant ferro a les escombraries. Em sembla que és una situació molt injusta ”

Home dormint

Lluna Marqués Moreno

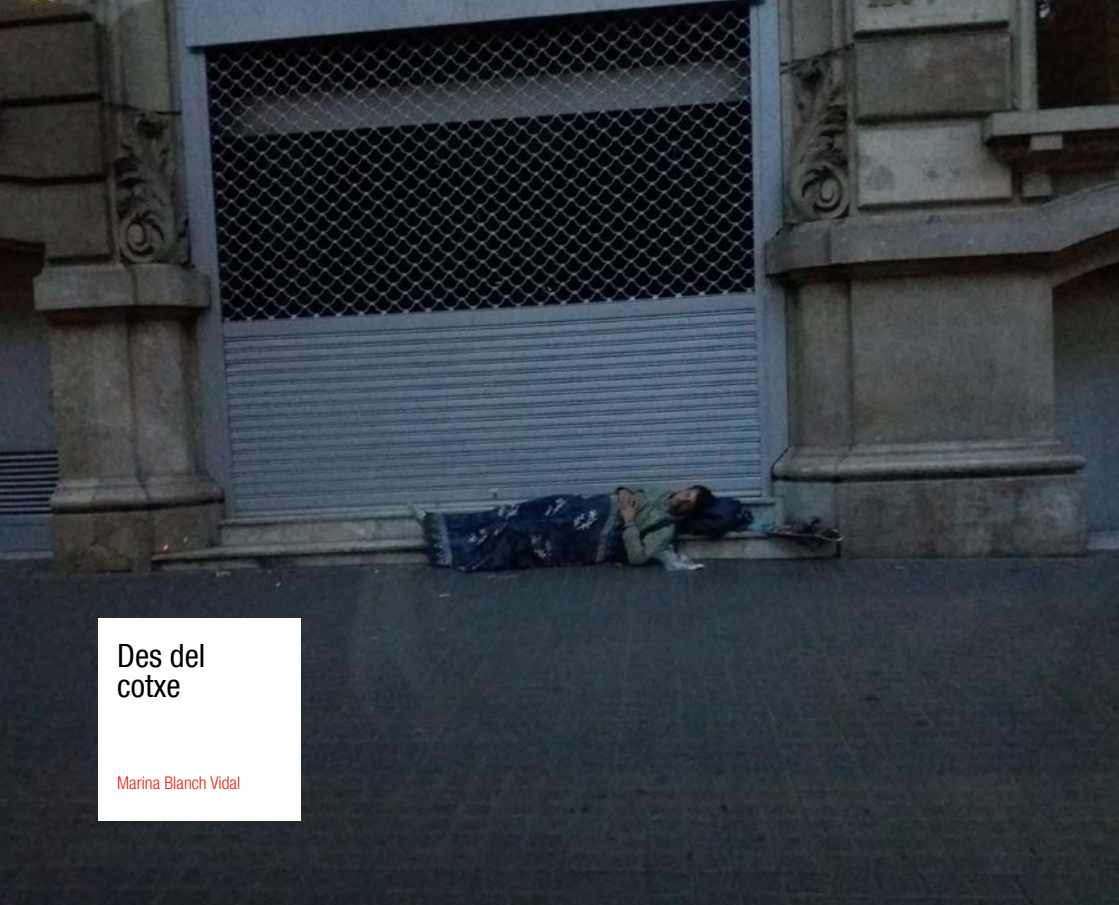
“ Vaig trobar un home dormint en un banc al migdia, envoltat de les seves pertinences, com una ràdio que estava en marxa. Al darrere, un grup de persones assegudes en una terrassa ”

Mirades

Marina Blanch Vidal

“ En aquesta fotografia es veu un home que està dormint al carrer, damunt de cartrons, i tothom passa de llarg, sense veure’l. Esta sol, tapat amb una manta. No m’agrada veure la gent així, passant-ho malament. Quan vaig fer la foto em vaig sentir trista. La meua mirada ha canviat. Abans de fer el projecte sentia por i llàstima per les persones que han de viure al carrer. Ara sé que ho passen malament, i els ajudaria tant com pogués. Hi hauria d’haver més ajuda per a les persones que ho necessiten ”

Des del cotxe

Marina Blanch Vidal

“ Anava en cotxe amb la meva família i vaig veure un home dormint al carrer, estava sol, ningú passava pel seu costat, ningú l’ajudava. Perquè no el vaig ajudar? ”

Sense
títol

Marina Blanch Vidal

“ Tota la nit per davant, dormint al carrer a sobre d’un matalàs. Fred. Solitud ”

La plassohla

Marina Blanch Vidal

“Mai havia pensat com podria ser haver de portar totes les teves pertinences a sobre. Em crida l'atenció la imatge d'aquesta persona reflectida al vidre del restaurant, i els clients a l'interior que la miren ”

Noi amb gos

Miriam Aliart Martín

“ Es pot ser invisible als ulls dels altres ”

Sense títol

Sheila Badías Losa

“ Al llarg del projecte hem trobat moltes persones que busquen coses a l'interior dels contenidors, a vegades objectes, a vegades menjar ”

Preguntes

Meritxell Rigola Solanas

“ El que més em va sorprendre quan vaig fer la fotografia va ser veure tots aquests objectes amuntegats a la porta d'una entitat bancària. A qui pertanyen? On és aquesta persona? Li prendran? Dorm dins d'aquest caixer cada nit? ”

Sense títol

Júlia Vicente Calvo

“ En aquesta fotografia podem observar un home gran demanant diners, assegut en un tamboret i amb un carret de compra. No té companyia, potser se sent sol, potser és invisible per les altres persones.

Quan era més petita sentia molta por de les persones que vivien al carrer, perquè pensava que em podien fer mal. Després de l'experiència viscuda amb el projecte he pogut saber més sobre les persones sense llar i tots els problemes que comporta viure aquesta situació. Els hauriem d'ajudar com poguéssim ”

Sense
títol

Júlia Vicente Calvo

“ Quan vaig fer aquesta fotografia em va sobtar la mirada de la persona, com si tingués por, i més tard em vaig adonar que estava tremolant. Em pregunto com deu ser el seu dia a dia... ”

Sense
títol

Júlia Vicente Calvo

“ Em sobta la joventut d’aquesta noia. Per què deu estar al carrer? ”

Sense
títol

Júlia Vicente Calvo

“ Vaig llegir el cartell que tenia al seu costat aquesta persona, feia referència a la seva família i a la seva situació econòmica. Com el podríem ajudar? ”

Bellesa

Abril Yus de la Orden

“Aquesta noia sempre la trobo al mateix lloc. Em feia una mica de vergonya acostar-m’hi, perquè no sabia quina seria la seva reacció. Vaig intentar xerrar amb ella però parlava un altre idioma, tot i així va accedir a que li fes la foto i es va treure el mocador que duia al cap. Em va sorprendre molt ”

Enumerant

Abril Yus de la Orden

“ D’esquerra a dreta: escombra, cistella, mocadors de paper, cartrons, maleta, perxa, tovallola, plàtan, motxilla, coixí, sacs de dormir, “llit”, peluix, ampolla, carro, bosses, plàstics, plat amb aigua, bosses amb menjar de gos ”

Sobtadament

Abril Yus de la Orden

“ Vaig trobar aquesta persona al mig del carrer, dormint sobre uns papers de diari, envoltat d’unes poques restes de menjar i beure, com si fos el primer lloc que hagués vist i s’hagués llençat ”

La teva
brossa són
els seus
tresors

Oriol Peralta Giménez

“ Aquesta fotografia l’he feta pensant en les coses que els sense llar porten pel carrer per poder tenir uns quants diners.

No em vaig sentir nerviós al fer la fotografia perquè no hi havia ningú mirant i llavors no patia per si em veien.

Els objectes que porten els sense llar també et donen molta informació sobre com viuen, què fan i com es poden sentir. Mirant aquest carro penso com ha de ser portar-ho tot sempre amb tu i comparo totes les coses que hi ha dins aquest carro i les que tinc jo a casa. Em fan falta realment? ”

Atrapat pels diners

Ivet Surià Abad

“ Quan vaig fer aquesta foto sortint del metro vaig sentir culpabilitat, ja que estava fent una foto sense permís. No li vaig preguntar si podia fer-li perquè no se li veia la cara, però me’n vaig penedir. No la vaig esborrar perquè hem fet aquest projecte amb la finalitat de sensibilitzar la població i això és molt important ”

Descobrint
històries
noves

Júlia Castells Bertran

“Aquesta és una de les imatges que li vaig fer a l’Andrei, un dels pocs sense llar que es va deixar fotografiar la cara. Ens vam sentir agraïts ja que teníem suficient confiança per apropar-nos a fer-la. Ens va cridar l’atenció la naturalitat amb què ens parlava sobre la seva vida. Va ser un moment molt íntim ”

Proves del sensellarisme

Ivet Surià Abad

“ En aquesta fotografia podem veure els peus d'una persona que no té llar. Només mirant-los podem veure que estan molt descuidats. Té les ungles brutes i llargues. Sota el peu també podem observar una sabata trencada, l'altra la té posada a l'altre peu.

Imagino que són uns peus molt cansats de caminar buscant menjar pels diferents menjadors socials o albergs de la ciutat, fins i tot de caminar buscant menjar a la brossa tal com ens va explicar. Uns peus cansats i també bruts. Bruts per manca d'un lloc on dutxar-se. Uns peus cansats de tot! ”

Intentant descansar

Oriol Peralta Giménez

“Aquesta fotografia la vaig fer en una de les sortides nocturnes del projecte. Em vaig sentir molt nerviós perquè era la primera foto que feia de tant a prop, i no volia que es despertés i em veiés.

Moltes persones sense llar dormen als caixers.

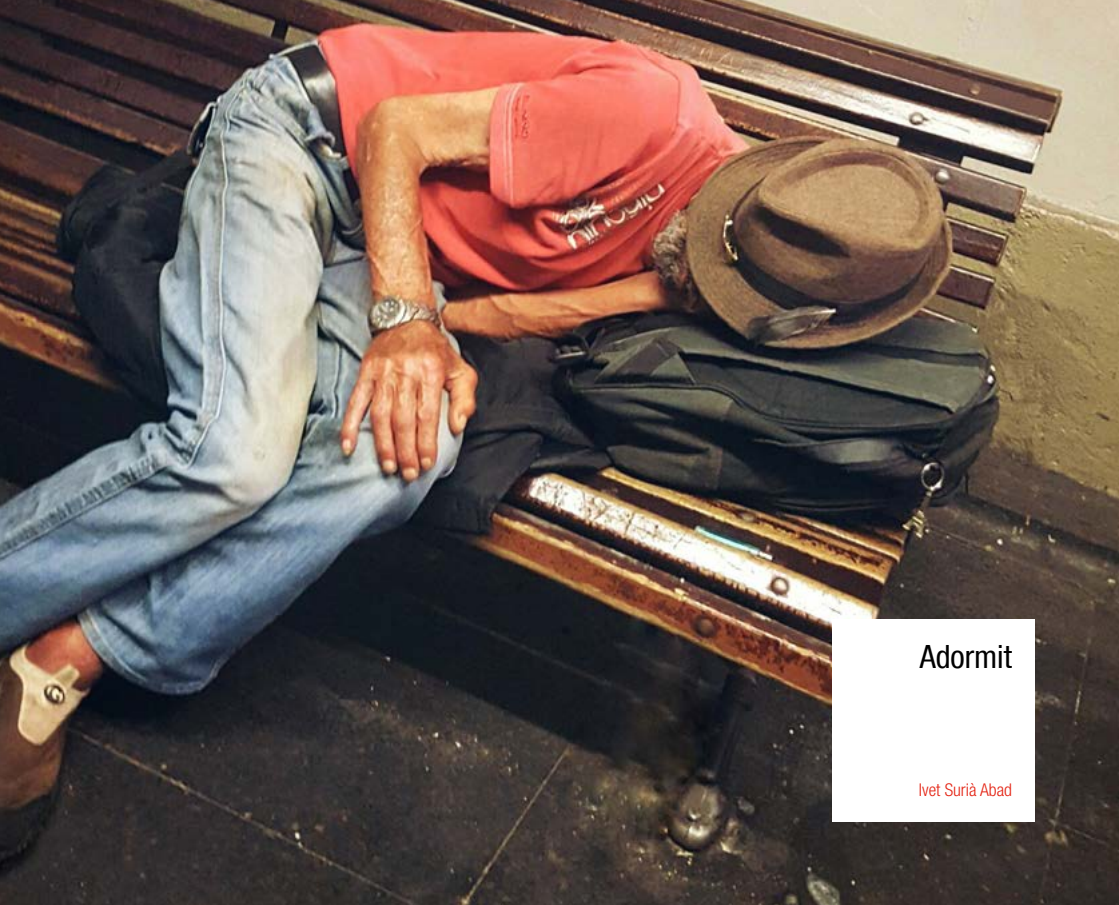
Eren les 10 de la nit i a l'oficina entrava i sortia gent a treure diners i ell dormia a terra, sense matalàs, ni una manta, ni res. La gent se'l mirava amb indiferència ”

Peus desolats

Ivet Surià Abad i Gemma
Hernández Ayora

“ En aquest cas particular, ens vam sentir molt bé fent la fotografia ja que abans de fer-la vam estar parlant amb ells, amb el David i l'Andrei. Ens van estar explicant coses sobre la seva vida, exactament com havien acabat al carrer. Vam conversar durant uns 45 minuts fins que vam veure que ja hi havia suficient confiança per demanar permís de fer algunes fotografies. El missatge més important que ens van dir va ser que en aquesta vida no hi ha res segur, un dia pots tenir-ho tot i un altre pots acabar dormint al carrer ”

Adormit

Ivet Surià Abad

“ Aquesta fotografia la vaig fer a l'andana de la parada de metro de plaça Espanya.

Em vaig sentir observada, hi havia molta gent que mirava, i això em va fer sentir incòmoda i avergonyida ”

Dos móns oposats

Milagros Salazar Rondón

“ Aquesta fotografia m’agrada molt perquè hi veig la contraposició de dos móns totalment oposats però que conviuen a la nostra societat. En primer pla una persona traient diners del caixer i en segon pla una persona que no té llar dormint al terra del caixer. Es veuen l’un a l’altre? Pot estar el primer al lloc del segon i a l’inrevés? Es poden ajudar? S’arribaran mai a conèixer personalment? Són dos móns realment oposats? ”

David's stuff

Júlia Castells Bertran

“ Aquesta fotografia mostra la roba estesa d’una persona sense llar. Totes les seves pertinences ordenades i col·locades en una plaça al costat d’on aquesta persona passaria la nit. Es veu un cert arrelament a aquest lloc. De fet, després vam conèixer el David, el propietari d’aquests objectes. I ens va comentar que feia més de tres anys que vivia al carrer i que dormia allà. Un lloc al descobert. “I si plou?” li vam preguntar, ens va dir que es posava a sota un portal del costat. Se’l veia un home molt educat i culte. Ens va explicar la seva història personal i que entre altres motius havia acabat a Barcelona i sense llar pel trencament d’una relació sentimental amb la seva parella ”

Coneixent
personalment
a una persona
sense llar

Júlia Castells Bertran

“ Aquesta fotografia va ser més fàcil de realitzar que d'altres ja que vam parlar prèviament amb aquesta persona. Primer estàvem nerviosos perquè no sabíem què dir-li però vam començar a parlar sobre el seu gos i poc a poc ell també es va anar relaxant i ens va acabar explicant la seva vida. És un noi italià que havia vingut aquí a millorar la seva vida però no trobava feina. I havia de demanar al carrer. Era molt jove. Ens va autoritzar a fer la foto però sense que se li veiés la cara ”

Dormint al bell mig de la ciutat

Laia Díaz Téllez

“ Vaig trobar aquesta persona sense llar dormint al carrer amb la cara tapada amb una manta del Spiderman. Estava protegit de la pluja en aquesta entradeta i tenia la seva aigua i les seves jaquetes penjades en una espècie de penjador. Quan vaig fer la foto em vaig sentir trista i també violenta, com si li estigués robant una part de la seva identitat. Crec que la finalitat del projecte, que és donar veu a aquestes persones, fa que valgui la pena passar els nervis del moment. Ara quan arribo a casa i em poso al meu llit a dormir no puc evitar pensar en ell, sobretot ara que comença a fer fred ”

Una mirada
ho diu tot

Oriol Peralta Giménez

“ He triat aquesta fotografia perquè em transmet molta tristesa ja que el gos està mirant la càmera amb tristesa. La relació amb el projecte és que el gos estava al costat d'un sense llar. M'he fixat també que moltes de les persones que no tenen llar van acompanyades de gossos ”

Una veïna desconeguda

Ingrid Lorenzo Mas

“Aquesta persona que mai havia vist al barri abans i que des de que hem començat el projecte me l'he trobat més d'una vegada buscant a les papereres i contenidors alguna cosa per menjar, és una senyora gran que va deambulant pel barri amb el seu carret. I em faig mil preguntes: Tindrà família? De què treballava abans? Per què ha acabat al carrer? Coneixerà algun alberg de Barcelona? Per què no hi va? De què devia treballar quan era més jove?

I després d'haver realitzat aquest projecte la meua pregunta és: I per què no m'apropo a ella i parlo amb ella? Per què no deixo de ser una espectadora més d'aquesta realitat? Deixem de ser espectadors, fem alguna cosa més per canviar el món. Tal com va dir Jane Goodall: “El què tu fas marca una diferència. Així que has de decidir quina diferència vols marcar al món”

Ulls

Carol Vega Martín

“ La imatge que tinc al cap no és la que esteu veient.

Aquest dia havíem fet una sortida amb els alumnes, estàvem iniciant la part fotogràfica del projecte, i encara costava molt treure la càmera i disparar. Perquè tenir aquest atreviment no és fàcil. Perquè no estàs fent una foto de les vacances, ni estàs fent-te un selfie amb els amics.

T'atures davant d'una persona i l'has de MIRAR. I fas la foto molt ràpid, però tens temps de pensar i sentir moltes coses...

Passats uns dies vaig tornar a baixar a l'andana de la parada d'Espanya, i ell continuava allà, en un altre banc, amb la mateixa roba, amb els ulls oberts, cansats i perduts ”

OUT OF SIGHT

L'exposició *Out of Sight* és un projecte de l'Obra Social Sant Joan de Déu i dels alumnes de segon de l'ESO del **TGPE Fotògrafs al Descobert** de l'**Institut Puigvert** del barri de Sant Andreu de Barcelona.

Aquesta exposició pretén **donar visibilitat** i **donar veu** a les persones que no tenen llar i que estan als carrers del nostre barri i de la nostra ciutat. Persones que amb les nostres presses diàries **no veiem**, però estan patint la nostra **indiferència** i a vegades el **menyspreu** d'algunes persones. Pretenem que deixeu de ser només **espectadors** d'aquesta realitat.

Out of sight també pretén **trencar els estereotips** de les persones que no tenen llar. En aquest projecte hem descobert que totes les persones que no tenen llar tenen una història al darrera i no és sempre el que creiem...

Aquestes persones poden arribar al carrer per moltes **causes: estructurals** (relacionades amb el procés econòmic, immobiliari), **relacionals** (divorci, mort d'algun familiar), **de discriminació o absència d'estatut legal** (relacionats amb les situacions particulars que poden viure els immigrants i algunes minories, com la comunitat romaní), **institucionals** (relacionats amb els mecanismes d'ajut i els procediments institucionals) i **personals** (relacionats amb l'educació, edat, dependència i salut).

Alguns dels alumnes del TGPE i les seves professores vam fer sortides nocturnes pel barri de Sant Andreu i pel centre de Barcelona i vam tenir l'ocasió de poder parlar amb algunes de les persones que apareixen en aquesta exposició. Van ser uns moments molt especials i molt bonics dels que tots/es vam aprendre moltíssim.

Volem esmentar la conversa tinguda amb Mr. David a plaça Catalunya el dia 26 d'octubre a les 22.30 de la nit:

"El missatge que us vull fer arribar és que penseu que quan aquesta nit vosaltres arribeu a casa tindreu el vostre llit, la vostra habitació i tot el vostre confort. No doneu això per fet, és a dir, valoreu el que teniu sempre. Un dia podeu no tenir-ho."

Donem les gràcies a totes les persones que han fet possible aquest projecte. A l'Obra Social Sant Joan de Déu, especialment la Diana Casellas, el Jaume Rafel i l'Andreu Garcia. L'empresa Demco, que ens ha facilitat les capses de cartró. El fotògraf Jordi Bedmar. L'artista audiovisual Jesús Díaz. El coordinador d'exposicions de CaixaForum Eduardo Rostán. I a totes les famílies que hi han col·laborat.

